

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

21 ноември 1991 година*

„Обща митническа тарифа - Освобождаване на научни инструменти -
Равностойна научна стойност”

По дело С-269/90

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 на Договора за ЕИО от Bundesfinanzhof (Германия) в производството, висящо пред този съд между

Hauptzollamt Muenchen-Mitte

и

Technische Universitaet Muenchen

относно действителността на Решение 83/348/ЕИО на Комисията от 5 юли 1983 година, с което се установява, че вносът на апаратурата, описана като „Jeol-Scanning Electron Микроскоп, Model JSM-35 C”, не може да бъде освободен от митни сборове по Общата митническа тарифа, (ОВ L 188, стр. 2),

СЪДЪТ,

в състав: г-н О. Due, председател, Sir Gordon Slynn, г-н R. Joliet, г-н F. A. Schockweiler и г-н F. Grévisse (председатели на състав), г-н G. F. Mancini, г-н С. N. Kakouris, г-н J. C. Moitinho de Almeida, г-н G. C. Rodríguez Iglesias, г-н M. Díez de Velasco и г-н M. Zuleeg, съдии,

генерален адвокат: г-н F. G. Jacobs,

секретар: г-н H. A. Rühl, главен администратор,

като взе предвид писмените становища, представени:

- за Technische Universitaet Muenchen, от г-н Wachinger, Leitender Regierungsdirektor,

- за Комисията, от г-н J. Sack, правен съветник, в качеството на представител,

предвид доклада за съдебното заседание,

след като изслуша устните становища на Комисията на съдебното заседание от 11 юни 1991 г.,

* Език на производството: немски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание 11 юли 1991 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 17 юли 1990 г., получено в Съда на 6 септември 1990 г., Bundesfinanzhof (Федералният финансов съд) поставя по силата на член 177 на Договора за ЕИО преюдициален въпрос относно действителността на Решение 83/348/ЕИО на Комисията от 5 юли 1983 г., с което се установява, че вносът на апаратурата, описана като „Jeol-Scanning Electron Микроскоп, Model JSM-35 C”, не може да бъде освободен от митни сборове по Общата митническа тарифа, (ОВ L 188, стр. 22).
2. Този въпрос възниква в рамките на спор между Technische Universitaet Muenchen и Hauptzollamt Muenchen-Mitte.
3. Спорът касае предоставяне на митническо освобождаване за научни инструменти, внасяни в Общността, съгласно член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕИО) № 1798/75 на Съвета от 10 юли 1975 г. относно освобождаване от вносни митни сборове по Общата митническа тарифа на образователни, научни и културни материали (ОВ L 184, стр. 1), изменен с Регламент (ЕИО) № 1027/79 на Съвета от 8 май 1979 г. (ОВ L 134, стр. 1) в сила от 1 януари 1980 г.
4. В периода между 1 юни 1979 г. и 23 март 1981 г. Technische Universitaet Muenchen въвежда в свободно обращение сканиращ електронен микроскоп, модел JSM-35 C, произведен от Japan Elektron Optics Laboratory Ltd на Токио. Инструментът е предназначен за употреба в изследователската дейност в неговите факултети по химия, биология и геология. Предвиждало се е той да се използва в изследването на електрохимичните процеси, геоложки, минераложки и хранително-химически проблеми, и изследване на пластмаса, фотохимически емулсии и биологични системи.
5. Първоначално Hauptzollamt признава същия внос за освободен от мито. Но с нотификации от 14 и 15 април и 22 юни 1982 г. впоследствие изисква мито в размер от 31 110 DEM, плюс данък върху оборота на вноса в размер от 3 746 DEM.
6. Вследствие на административна жалба, подадена от Technische Universitaet, Hauptzollamt поисква намесата на Комисията в съответствие с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2784/79 на Комисията от 12 декември 1979 г., определящ разпоредби по приложението Регламент (ЕИО) № 1798/75 на Съвета (ОВ L 318, стр. 32).
7. На 5 юли 1983 г. Комисията взема упоменатото по-горе Решение 83/348, според което въпросният електронен микроскоп не може да бъде внесен с освобождаване от митни сборове по Общата митническа тарифа, тъй като в Общността се изработва апаратура с равностойна научна стойност, която може

да бъде използвана за същите цели, за които по-специално, се използва инструментът PSEM 500 X, произвеждан от Philips Nederland BV.

8. Вследствие на това решение на Комисията, Hauptzollamt отхвърля искането за безмитно допускане. Тогава Technische Universitaet предявява съдебен иск.

9. Bundesfinanzhof, който разглежда делото на последна инстанция, приема, че то повдига въпрос относно действителността на упоменатото по-горе Решение на Комисията 83/348. По негово мнение, Съдът винаги е поддържал, че разполага само с ограничено правомощие за контрол във връзка със спорове относно безмитен внос на научна апаратура. Съгласно неговата съдебна практика, предвид техническото естество на възникващите въпроси, Съдът може само да обяви решение на Комисията за недействително, когато съществува явна грешка в преценката или злоупотреба с власт. Bundesfinanzhof се съмнява дали това мнение може да бъде поддържано.

10. Bundesfinanzhof смята, че установяването на факти и прилагането на правни критерии, които уреждат предоставянето на безмитно допускане не могат да бъдат освободени от съдебен контрол. Това изискване за правна защита не се засяга от факта, че сравнителният преглед на равностойността на научната апаратура, който се извършва от компетентните митнически органи, е предимно технически.

11. Следователно, Bundesfinanzhof пита Съда дали упоменатото по-горе Решение 83/348 на Комисията от 5 юли 1983 г. е действително.

12. За по-широко изложение на фактите и на правната уредба на делото по главното производство, на хода на производството, както и на представените пред Съда писмени и устни становища се прави препратка към доклада от съдебното заседание. По-нататък тези елементи от преписката се упоменават единствено в необходимата степен по преценка на Съда.

13. Преди всичко трябва да се отбележи, че тъй като е обхванато административно производство, което включва сложни технически оценки, Комисията трябва да разполага с правомощие на преценка, за да може да изпълни своите задачи.

14. При все това, когато институциите на Общността разполагат с подобно правомощие на преценка, съблюдаването на правата, които са гарантирани от правния ред на Общността, в административните производства е дори от по-основно значение. Тези гаранции обхващат, по-специално, задължението на компетентната институция внимателно и безпристрастно да прегледа всички значими аспекти на настоящия случай, правото на заинтересованото лице да изложи своята гледна точка и да получи достатъчно обосновано решение. Само по този начин Съдът може да провери дали са налице фактическите и правните елементи, от които зависи упражняването на правомощието за преценка.

15. Следователно, Съдът трябва да проучи дали оспорваното решение е прието в съответствие с упоменатите по-горе принципи.

16. По отношение на първата точка, трябва да се има предвид, че упоменатият по-горе Регламент № 1798/75 въвежда в Общността Споразумението от Флоренция от 22 ноември 1950 г. (вж. ОВ L 134, стр. 14), в което договарящите се държави се задължават да не прилагат митни сборове и други данъци върху внос на научна апаратура, предназначена за образователни или изследователски цели, при условие че в държавата на вноса не се произвежда никаква апаратура с равностойна научна стойност.

17. В съответствие с първото съображение от преамбюла на Регламент № 1798/75, е необходимо по всякакви възможни начини да се позволи допускане освободено от вносни митни сборове по Общата митническа тарифа на образователни, научни и културни материали, за да се улесни свободния обмен на идеи, както и упражняването на културни дейности и научно изследване в рамките на Общността.

18. Член 3, параграф 1 от посочения регламент предвижда, че научни инструменти и апаратура, които са внесени изключително с нетърговски цели, трябва да се допускат освободени от митни сборове по Общата митническа тарифа, ако в Общността не се произвеждат инструменти или апаратура с равностойна научна стойност.

19. Предоставянето на освобождаване от мито на внесена в Общността научна апаратура следователно може да бъде отказано единствено поради това, че съществува апаратура с равностойна научна стойност в Общността, в случай че този факт е със сигурност установен от извършеното проучване от отговорните за прилагането на Регламент № 1798/75 органи.

20. В установеното от упоменатия Регламент № 2784/79 производство Комисията се консултира с държавите-членки и при необходимост с експертна група. Ако проучването на тази експертна група разкрие, че в Общността се произвежда равностойна апаратура, Комисията взема решение, в което се посочва, че условията за безмитен внос на апаратурата не са изпълнени.

21. Комисията признава, че тя винаги се е съобразявала със становищата на експертната група, тъй като не разполага с други източници на информация относно разглежданата апаратура.

22. При тези обстоятелства, експертната група не може надлежно да изпълни своята задача, освен ако не е съставена от лица с необходимите технически познания в различните области, в които се използват въпросните научни инструменти, или членовете на тази група не се съветват от експерти, които притежават подобно познание. Нито протокола от заседанието на експертната група, нито устното производство пред Съда не показват, че самите членове на групата притежават необходимото познание в областта на химията, биологията и географските науки, или че те са потърсили съвет от експерти в тези области, за да могат да се справят с техническите проблеми, породени от проучването на равностойността на въпросните научни инструменти. Следователно, Комисията е нарушила своето задължение внимателно и безпристрастно да проучи всички значими аспекти на настоящия случай.

23. Второ, трябва да се заяви, че упоменатият Регламент № 2784/79 не предвижда никаква възможност засегнатото лице – вносител на научната апаратура – да обясни своята позиция пред експертната група или да коментира информацията пред групата или да вземе отношение по препоръката на групата.

24. При все това, именно институцията-вносител най-добре е запозната с техническите характеристики, които трябва да притежава научната апаратура с оглед на работата, за която тя е предназначена. Сравнението между внесената апаратура и произхождащите от Общността инструменти, следователно, трябва да бъде направено съобразно информацията относно предвидените изследователски проекти и същинската предвидена употреба на апаратурата, предоставени от засегнатото лице.

25. Правото на изслушване при подобно административно производство изисква заинтересованото лице да може, в хода на същинското производство пред Комисията, да представи своя собствен случай и надлежно да изложи своето становище по отношение на значимите обстоятелства и, при необходимост, по отношение на документите, взети предвид от институцията на Общността. Това изискване на е изпълнено при приемането на оспорваното решение.

26. Трето и последно, по отношение на изложението на основанията, което се изисква от член 190 от Договора, съгласно практиката на Съда (вж. по-специално, Решение от 26 юни 1986 г. по дело Nicolet Instrument, 205/85, Recueil, стр. 2049), че изложението на основанията трябва да разкрива по ясен и недвусмислен начин следващия ход на разсъждения от органа на Общността, приел въпросната мярка, така че да позволят на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за предприетата мярка, за да помогне да защитят своите права и да спомогне Съдът да упражни контрол.

27. В настоящия случай, трябва да се заяви, че решението на Комисията не съдържа достатъчно изложение на научните основания, които могат да оправдаят извода, че произведеният в Общността инструмент е равностоен на внесенния инструмент. Оспорваното решение просто възпроизвежда съдържанието на едно от предишните решения на Комисията – Решение 82/86/ЕИО от 23 декември 1981 г. (ОВ L 41, стр. 33). Следователно, не е възможно заинтересованото лице да провери дали решението е опорочено от грешка в преценката. Следователно, решението не удовлетворява изискванията, предвидени съгласно член 190 от Договора.

28. От всички изложени по-горе съображения следва, че въпросното решение е прието съобразно административно производство, в което е нарушено задължението на компетентната институция да проучи внимателно и безпристрастно всички значими аспекти по представения пред нея случай, правото на изслушване и задължението да се предостави достатъчно изложение на основанията за приетото решение.

29. Отговорът, който трябва да се даде на националния съд е, че Решение 83/348/ЕИО на Комисията от 5 юли 1983 г., с което се установява, че вносът на апаратурата, описана като „Jeol-Scanning Electron Микроскоп, Model JSM-35 C”,

не може да бъде освободен от митни сборове по Общата митническа тарифа, е недействително.

По съдебните разноски

30. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становище пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, поставен пред него от Bundesfinanzhof, с Определение от 17 юли 1990 г., реши:

Решение на Комисията 83/348/ЕИО от 5 юли 1983 г., с което се установява, че вносът на апаратурата, описана като „Jeol-Scanning Electron Микроскоп, Model JSM-35 C”, не може да бъде освободен от митни сборове по Общата митническа тарифа, е недействително.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 21 ноември 1991 година.

Подписи